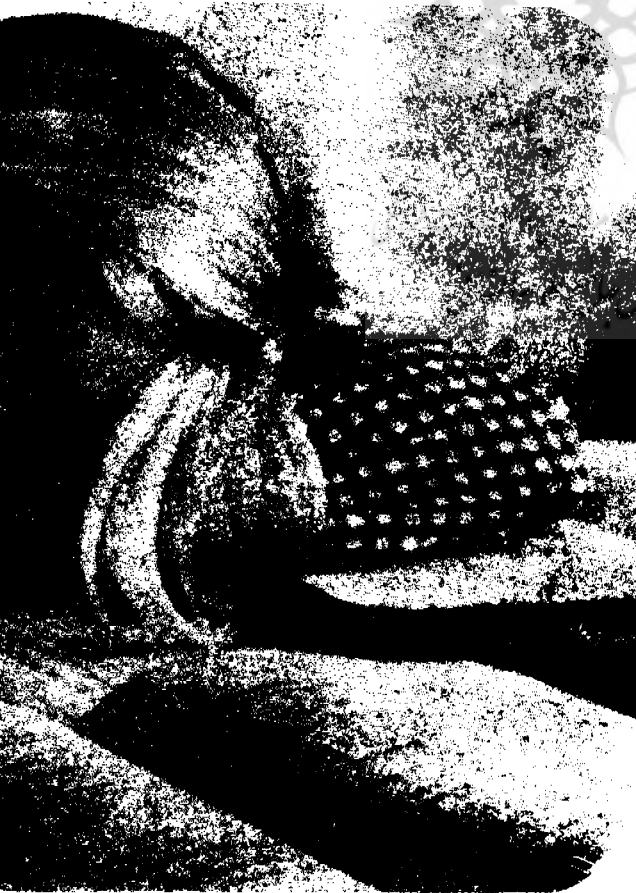

معمای درس

بخوانند. و بهمین جهت قاعده کلی نمیتوان
برای درس خواندن بچه ها قائل شد و از روی
آن قاعده بچه ها را وادار به درس خواندن کرد

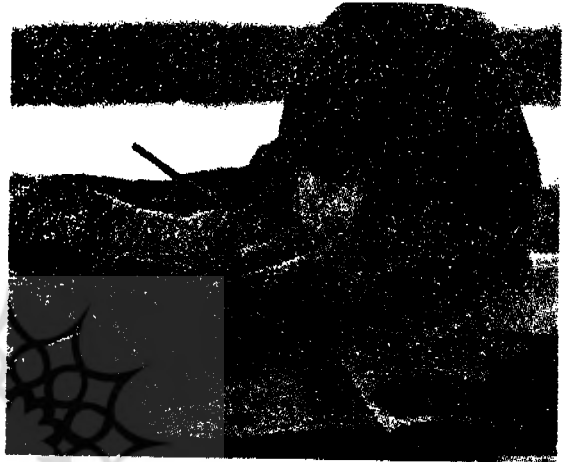
درس خواندن و درس حاضر کردن بچه ها
یکسان نیست و به یک شکل صورت نمیگیرد،
بعضی از بچه ها عادت دارند که به تنهایی
درس بخوانند و وقتی تنها هستند درسهایشان
را بهتر حاضر می کنند، عده ای دیگر درست
برعکس بطور دسته جمعی و گروهی و با اتفاق
همکلاسیهای خود بهتر می توانند درس

اندن بچه‌ها

با اینحال نکاتی هست که اگر پدران و مادران بدانند و بچه‌ها را متوجه آنها نکنند، بدون شک موجب پیشرفت زیادتری در دروس بچه‌ها

شده و سرعت کار آنها را زیادتر میکنند. یکی از این نکات آنست که در مورد درسهای فکری و حل مسائل ریاضی، درس خواندن گروهی و چند نفری بچه‌ها، اصلا به صلاح نیست زیرا فکرها مشتت می‌شود و همه نمیتوانند بطور واحد در یک جهت فکر کنند که این فکر ستیز به حل مسائل و مشکلات ریاضی شود، در مورد انشاء هم بهمین ترتیب است و بچه‌ها بهتر است انشای خود را به تنهایی بنویسند.

شهرستان گناباد
پرتال جامع علوم انسانی

خودش متوجه نمیشود که ضعیف است و در صدد رفع ضعف خود برنمیآید.

* نوع دیگر درس خواندن گروهی که

در بیشتر موارد دیده می‌شود آنست که یکی از افراد گروه، در یک درس برجسته‌تر از دیگرانست و درحقیقت بآنها بطور خصوصی درس میدهد و اشکالاتشان را رفع می‌کند، این قبیل درس خواندن‌ها و درس حاضر کردن‌ها بیشتر به نفع شاگردان ضعیف است و حتی از همشاگردی زرننگ و با استعداد خود، زیادتر از معلم هم می‌توانند درس یاد بگیرند زیرا از او ترس و واهمه‌ای ندارند و میتوانند سوالات خود را بدون رودرپایستی کردن، جواب بکشوند و اگر درس را تفهیمند چندین بار از همشاگردی خود بخواهند که برای آنها توضیح دهد، در ضمن خود شاگرد زرننگ هم از این نوع درس حاضر کردن استفاده میکند زیرا در مقابل سوالات همشاگردیهای، خود جواب‌هایی میدهد که این جواب‌ها، مسائل را برای خود او روشن‌تر میکند و جزئیات دروس را در ذهن او بیشتر جایگزین میکند و خودش هم متوجه میشود که چه قسمت‌هایی را درست و بطور کامل تفهیمه است و در صدد رفع اشکالاتش برمیآید.

محل درس خواندن

نکته مهم دیگری که در چگونگی درس خواندن و درس حاضر کردن بچه‌ها مؤثر است محل و محیط کار آنهاست محیط و محل خوب کار، البته شاگرد را، زرننگ و با استعداد نمیکند. ولی بهر حال در چگونگی کار او مؤثر است محیط خوب، بچه‌ها را تشویق به درس خواندن و انجام تکالیف می‌کند و محل نامناسب هم آنها را از کار خود باز میدارد، بچه‌هایی که محل مناسبی برای نشستن و

ولی در مورد دروسی که احتیاج به سوال کردن و جواب دادن و تشریح دارد، بهترین راه، درس حاضر کردن دسته‌جمعی و گروهی بچه‌هاست.

در درس حاضر کردن گروهی معمولاً باید کسانی شرکت کنند که با یکدیگر دوستی داشته و از مصاحبت و همکاری باهم لذت ببرند، عله این افراد از سه نفر بیشتر هم، نباید باشد زیرا بچه‌ها بجای درس خواندن، بهر فزدن با یکدیگر می‌پردازند.

معمولاً دسته‌ها و گروه‌هایی که برای درس حاضر کردن تشکیل میشود دو نوع است:

* گروه‌ها و دسته‌هایی که افراد آن هم-قوه هستند و استعداد و اطلاعاتشان یک اندازه است و فقط ممکن است یکی از آنها مثلاً در زبان خارجه قوی‌تر باشد و دیگری در تاریخ، درس حاضر کردن این عله باهم خیلی مفید است زیرا در دروس مختلف می‌توانند بهم کمک کنند فقط عیبی که درس خواندن این عله باهم دارد این است که کسی که در یک درس ضعیف است چون دیگران یا کمک می‌کند و با اصطلاح او را بدنبال خود میکشاند،

نوشتن تکالیف خود ندارند و ناچارند روی زمین بنشینند و یا مثلا پشت‌سبز آشپزخانه که برای آنها بلند است تکالیف خود را انجام دهند از نظر نشستن زود خسته میشوند و ذوق و شوق درس خواندن خود را از دست میدهند و تمرکز فکر آنها هم از بین میرود .

برای آنکه متوجه شوید میز و صندلی مخصوص بچه‌ها برای آنها مناسب است یا نیست، باید توجه داشت که صندلی باید طوری باشد که وقتی شاگرد روی آن نشست کف پاهایش باسانی و راحتی روی زمین قرار گیرد و ساق پا و ران‌های او در موقع نشستن باید زاویه قائمه تشکیل دهند، اندازه میز هم باید طوری باشد که در یک چنین وضعی که کودک روی صندلی نشسته است، آرنج‌های دست خود را بتواند آزادانه روی میز تکیه دهد، بدون آنکه شانه‌های خود را بالا بیاورد، پشت صندلی باید طوری باشد که شاگرد بتواند براحتی بان تکیه دهد و موقع نشستن پشت او خسته نشود، صندلیهایی که پشت آنها فتر داشته و نرم باشد بهیچوجه مناسب برای نشستن کودکان نیستند، میزی که بچه‌ها روی آن چیز می‌نویسد لااقل باید ۶۰ در ۹۰ سانتی‌متر باشد، البته در صورت امکان بودجه و گنجایش اطاق، هر قدر اندازه روی میز بزرگتر باشد بهتر است. اگر در کنار میز قفسه یا محل دیگری باشد که به کودک اختصاص داده شود که او بتواند لوازم و کتاب‌های خود را در آنجا قرار دهد، البته خیلی بهتر است نور مناسب برای خواندن و نوشتن بچه‌ها نیز از اهمیت خاص برخوردار است و اگر نور از سمت راست میز بتابد چشم بچه‌ها کمتر خسته میشود .

توصیه‌ای که به پدران و مادران میشود این است که در وضع میز بچه‌ها دخالت نکنند و آنها را عادت دهند که خودشان روی میزشان

را مرتب نمایند، با این کار بچه‌ها احساس استقلال پیدا می‌کنند و این احساس برای کارهای آینده آنها خیلی مفید است.

روش درس یاد گرفتن

درس حاضر کردن و انجام تکالیف مدرسه، روش خاصی دارد که با آن روش بهتر میتوان از عهده اینکار برآمد و پدران و مادران باید در این مورد، فرزندان خود را راهنمایی کنند، نکات زیر در این مورد خیلی قابل توجه است و اولیاء و یا سرمیان باید آنها را به فرزندان و شاگردان خود گوشزد کنند:

* شاگردانی که در سرکلاس معمولا خوب بدرس‌گوش میدهند، شب‌ها کارشان آسان می‌شود و با یک مرور مختصر می‌توانند درسهای خود را فرا گرفته و با تکالیفشان را انجام دهند بنابراین باید به شاگردان گوشزد کرد که اگر بخواهند از ساعات بعد ازظهر و شب خود برای تفریح و استراحت استفاده بیشتری کنند باید صبح‌ها خوب بدرس خود گوش بدهند.

* کلیه شاگردان باید دفترچه‌ای داشته باشند که تکالیفی را که شب باید در آن انجام دهند یادداشت کنند و بعد ازظهر که بخانه آمدند، ناچار نشوند تلفن را برداشته و از هم‌شاگردیهای خود بپرسند که تکالیف شب چیست و کدام مسائل را باید حل کنند.

* بچه‌ها وقتی خانه می‌آیند قبل از شروع بکار، باید برنامه‌ای برای خود تنظیم نمایند که اول کدام تکلیف را انجام داده و بعد سراغ کدامیک دیگر باید بروند، این برنامه سرعت و نظم کار آنها را زیادتر می‌کند.

* وسایل کار و لوازم التحریر بچه‌ها باید در حدود اسکان فراهم باشد و آنها از نظر کاغذ، قلم، خودکار و گونیا کم و کسری نداشته باشند. زیرا این نقیصه‌ها هم کار شب

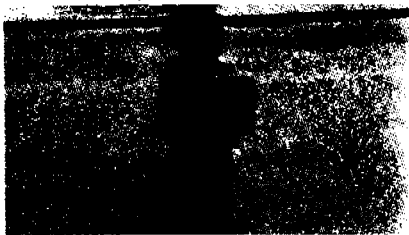
طول مدت درس خواندن

بچه‌ها بطور نامحدود نمیتوانند کارکنند و درس بخوانند، بلکه نسبت به سنی که دارند هر روز فقط چند ساعتی را میتوانند کار کنند، این نکته ایست که کمتر بان توجه می‌شود و در نتیجه از کودکان توقع زیاد از حد دارند و از آنها کار خارج از توانائیشان میخواهند و این موضوع موجب خستگی و فرسودگی آنان میشود و بعلاوه بچه‌ها را شکسته و پژمرده میکند.

پروفسور «هلیروکه» استاد تعلیم و تربیت دانشگاه مونیخ که مطالعات زیادی در استعداد درس خواندن بچه‌ها کرده است جدول زیر را برای ساعات کار بچه‌ها در سنین مختلف تنظیم کرده است و معتقد است که هیچ بچه‌ای را بیش از این ساعات نباید وادار به کار کرد:

بچه‌های ۶ تا ۷ ساله ۲ تا ۳ ساعت در شبانه‌روز
بچه‌های ۸ ساله ۳ تا ۴ ساعت در شبانه‌روز
بچه‌های ۱۰ تا ۱۱ ساله ۴ تا ۶ ساعت در شبانه‌روز
بچه‌های ۱۲ تا ۱۳ ساله ۷ ساعت در شبانه‌روز
بچه‌های ۱۴ تا ۱۵ ساله ۸ ساعت در شبانه‌روز
نوجوانان ۱۶ تا ۱۷ ساله ۸ ساعت در شبانه‌روز
نوجوانان ۱۸ تا ۱۹ ساله ۹ ساعت در شبانه‌روز

این ساعات کار شامل ساعات درس در مدرسه و تکالیف شبانه رویهم است.

بچه‌ها را دشوار میکنند.

* به بچه‌ها باید خاطر نشان کرد که سر کلاس با چشم و گوش و تمام حواس خود باید درس را فراگیرند، کسانی که فکر میکنند اگر فقط به حرف‌های معلم گوش بدهند، دیگر لازم نیست مثلاً تخته را نگاه کنند که معلم چه نوشته است، در اشتباه هستند و آنهایی هم که فقط از روی نوشته‌های معلم بر تخته یادداشت برمی‌دارند و دیگر بحرف‌های او گوش نمیدهند، نیز اشتباه می‌کنند زیرا برای درس یادگرفتن از گوش و چشم و تمام حواس باید کمک گرفت.

* قسمت‌های مختلف یک درس طولانی را شاگردان بهتر است تقسیم‌بندی کنند و آنرا با مداد رنگی یا تیتربندی، علامت‌گذاری نمایند، بدین ترتیب هر قسمت را بهتر می‌توانند بخاطر بسپارند.

* در فواصل معین و کوتاهی بایسد بشاگردان یاد داد که کار خود را متوقف کنند و بعد از چند دقیقه استراحت، دوباره شروع بکار نمایند زیرا عملاً ثابت شده است که بچه‌ها بیش از ۲۰ دقیقه نمی‌توانند تمرکز فکر داشته باشند و بعد از این مدت، تمرکز فکر آنها از بین میرود.

* برای حاضر کردن دروس بایسد ترتیبی داد که کار بچه‌ها تنوع داشته باشد، یعنی از اول تا آخر فقط یک درس را نخوانند، بلکه بعد از مثلاً ریاضیات، ادبیات و سپس فیزیک و شیمی بخوانند.

* موقعی که بچه‌ها روی تخت خواب دراز می‌کشند فرصت خوبی دارند که اول دروسی را که خوانده‌اند، بیاد بیاورند و بعد بخواب روند. بدین ترتیب روز بعد، همه چیز در حافظه آنها باقی خواهد ماند.